

СТАТИСТИКА

Самойленко Ю.О.

студентка;

Гадецька З.М.

*кандидат технічних наук, доцент,
Черкаський національний університет
імені Богдана Хмельницького*

АНАЛІЗ ТА ДОСЛІДЖЕННЯ СТАТИСТИКИ КУРОРТНО-РЕКРЕАЦІЙНИХ РЕСУРСІВ В УКРАЇНІ

В Україні діє розгалужена система санаторно-курортних закладів, представлена санаторіями і пансіонатами з лікуванням, санаторіями-профілакторіями, будинками, пансіонатами і базами відпочинку, дитячими оздоровчими таборами.

На дані заклади покладено 2 основні функції: організація реабілітаційного та профілактичного лікування і організація рекреаційного процесу, що, передусім, полягає у розміщенні та харчуванні туристів. За цією ознакою їх можна поділити на лікувальні та оздоровчі. В Україні переважають оздоровчі санаторно-курортні заклади (рис. 1) [1].

Рис. 1. Аналіз структури санаторно-курортних та оздоровчих закладів України станом на 2014 рік

Для порівняння розглянемо структуру санаторно-курортних та оздоровчих закладів України станом на 2000 рік: санаторії та пансіонати з лікуванням становили 5,1%, санаторії-профілакторії – 3,5%, будинки і пансіонати відпочинку – 2,5%, бази та інші заклади відпочинку склали 18,6% та дитячі оздоровчі табори – 70,3%. Отже, спираючись на наведені вище статистичні дані, можемо зробити висновок, що за період з 2000 до

2014 роки загальна кількість санаторно-курортних закладів в Україні збільшилась, але варто зазначити, що спостерігався активний розвиток системи саме дитячих оздоровчих таборів (темп приросту за цей період склав 83%), адже їх кількість збільшилась майже вдвічі, в той час, як чисельність всіх інших типів санаторно-курортних закладів зменшилась на 30-70%.

Як правило, санаторно-курортні заклади розміщуються в районах, які мають природні лікувальні ресурси (сприятливий мікроклімат, чисте повітря, бальнеологічні та пелоїдні ресурси та ін.). Саме такі ресурси сконцентровані на приморських та гірських територіях. Цим пояснюється безперечне лідерство АР Крим (17,8% українських санаторно-курортних та оздоровчих закладів), Одеської (13,5%), Херсонської (7,5%), Миколаївської (5,2%), Львівської (4,0%) областей. Значна кількість даних закладів розташована в індустріально розвинених регіонах: Донецькому (11,8%), Дніпропетровському (5,2%), Запорізькому (6,4%), які мають значний попит на рекреаційні послуги. Ці ж регіони, а також Київська, Миколаївська та Харківська області мали найбільшу кількість місць в закладах даного типу [2].

Показовим в розвитку і зміні структури санаторно-курортних та оздоровчих закладів серед областей України є Черкаський регіон. Для прикладу наведемо статистичні дані по цьому регіону за 1999-2011 роки (табл. 1).

Таблиця 1

Санаторно-курортні та оздоровчі заклади Черкаської області

Роки	Санаторії та пансіонати з лікуванням	Санаторії – профілакторії	Будинки і пансіонати відпочинку	Бази та інші заклади відпочинку	Дитячі оздоровчі табори	Загальна кількість
1999	9	8	1	66	543	627
2006	11	5	-	66	995	1077
2011	9	4	-	46	1026	1085

Проаналізувавши статистичні дані, можемо зробити чіткий висновок, що загальна кількість санаторно-курортних та оздоровчих закладів в Черкаській області, як і по всій Україні, зростає, але спостерігається тенденція до зростання кількості саме дитячих оздоровчих таборів, натомість кількість інших закладів зменшується з року в рік на 10-11% [3].

Санаторно-курортне господарство належить до привабливих сфер вкладення капіталу. Україна знаходиться поблизу Чехії, Угорщини й Румунії, що лідирують за рівнем розвитку лікувально-оздоровчого туризму в Європі. Таких результатів вони досягли завдяки наявності потужної бази курортно-рекреаційних ресурсів, високій якості обслуговування, давнім традиціям

організації в'їзного лікувально-оздоровчого туризму, цінній політиці в сфері лікувально-оздоровчих послуг. Головні з цих складових успіху Україна вже має. Це багаті бальнеологічні, пелоїдні, сприятливі кліматичні ресурси, значний досвід реабілітаційного та профілактичного лікування захворювань системи кровообігу, нервової системи, органів травлення, дихання, опорно-рухового апарату та інших. А тому, поновивши матеріально-технічну базу санаторно-курортних закладів та інфраструктуру загального користування, вона може зайняти власне місце на міжнародному ринку.

Список використаних джерел:

1. Санаторно-курортні та оздоровчі заклади України за 2014 рік: Стат. щорічник / Державна служба статистики України. Відпов. за випуск О. А. Вишневська. – К., 2015. – С. 461.
2. Офіційний сайт Державної служби статистики [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
3. Офіційний сайт Головного управління статистикм в Черкаській області [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ck.ukrstat.gov.ua/>